

NIEUWSBRIEF

SINCO EN ROELIE TER MAAT

Kameroen nr 5, augustus 2013

Hallo lieve familie en vrienden,

Na een goede reis zijn we woensdagnacht weer veilig aangekomen in Yaoundé in Kameroen. We werden opgewacht door onze vriend Jacob Akundo (collega van Sinco), waar we in het verleden al eens over geschreven hebben. Uiteraard waren we bekaf, niet alleen van de lange dag en het reizen, maar ook van de emoties van het afscheidnemen. Dat speelde vooral bij Roelie een grote rol. Het grootste deel van de donderdag heeft Roelie slapend doorgebracht. 's Middags hebben we in de buurt wat boodschappen gedaan. Sinco was op tijd op en heeft 's morgens zijn hoofd op school laten zien. 's Middags is Sinco weer naar huis gegaan omdat hij vlak voor vertrek door zijn rug ging en tijdens de vliegreis verkouden werd. Dus eerst nog even kalmpjes aan.

Overigens zal dit schooljaar druk genoeg worden omdat de 10 nieuwe stafleden die zouden komen om uiteenlopende redenen op het laatste moment moesten afzeggen. De werkdruk komt op de overigen neer. Ook Sinco heeft zeker aan de start van dit jaar een extra hoge werkdruk. Er zal dus geen tijd overblijven voor ons dagboek, maar we hopen regelmatig kleine berichten op facebook of korte eenvoudige nieuwsbrieven zonder veel opsmuk te schrijven.

In ons buurtje werden we ook warm welkom geheten. Dat is zo grappig. Ik – Roelie - moet helaas ontdekken dat het kleine beetje parate Frans dat ik had geleerd, weer helemaal weg was gezakt. Dus dat moet ik weer even bijspijkeren. Gewoon gedag zeggen kon ik niet eens meer. Ja: bonjour! Maar dat kan elke Nederlander wel zeggen.

Vrijdagmorgen is Sinco weer op tijd vertrokken en ik ben niet al te laat opgestaan. Maar oh, wat heb ik altijd een moeite om "in" te komen. De meeste koffers staan nog steeds gesloten te wachten tot ik energie heb om ze uit te pakken. Maar... we hebben ze meegekregen, en dat is al heel wat. Na mijn ervaring bij aankomst in Nederland,

(toen Roelie een paar weken op haar koffers moest wachten) beseffen we dat dit niet altijd vanzelfsprekend is, zelfs als je niet hoeft over te stappen.

Op de tafel stond een grote mand vol met fruit en een welkomkaartje van onze huishelp - Lilian!

Wat ontzettend lief, en gistermiddag kwam ze even gedag zeggen!

Nadat ik een ontbijtje had genomen en de was in de gemeenschappelijke wasmachines had gedaan, had ik nog steeds geen fut om aan de koffers te beginnen. Het was koffietijd, dus ging ik op zoek naar onze Nederlandse collega's voor zover ze thuis te vinden waren. Eerst naar Frans en Lizet. Jammergenoeg was Lizet boodschappen aan het doen en ze stonden op het punt om weg te gaan. Die zie ik dan volgende week wel weer. Daarna naar huize "Van den Berg" gewandeld. Martine deed open en liet me blij binnen. Bianca en Nelis waren uiteraard naar hun werk, maar opa en oma Bram en Maaïke van den Berg waren op bezoek vanuit Nederland. Dat wist ik, en ik verwachtte dat zij er wel zouden zijn. En ja, dus we hebben lekker bijgepraat en koffie gedronken. Wij hadden hen in Nederland ontmoet toen we ons voorbereiden op Kameroen. Het frappante is dat er (ver weg) allerlei familiebanden tussen Sinco en zowel Nelis als Bianca van den Berg zijn.

Vrijdagavond werd er een "welcome back" barbecue georganiseerd voor het schoolpersoneel. Leuk om de collega's weer te ontmoeten.

Roelie (links) relaxed bij een spelletje na de barbecue.

De auto die we van een andere Nederlandse zending – Helma de Gooijer – in bruikleen hebben is hier in onze vakantie in Nederland gerepareerd.

Een lek in een piepklein slangetje in de intercooler haalde alle fut uit de motor. Nu rijdt hij weer als nieuw! We mogen deze auto

(een Suzuki Grand Vitara) nog tot eind september gebruiken. Een geweldig voorrecht om hier zelf mobiel te zijn.

Zaterdag. Bijna was ik – Roelie - van mijn geërfde gouden halscollier beroofd, terwijl ik gewoon in onze auto zat! Sinco had al vaker gezegd dat het raampje niet helemaal open moet omdat de mensen hier er op loeren om je te beroven van je tasje of wat dan ook. Vandaag dachten we er geen van beiden aan en waren we op weg naar het centrum voor wat boodschappen. Door de drukte staan we vaak stil en dit keer voelde ik plotseling een greep in mijn hals. Ik gaf een schreeuw van schrik! En in een reflex greep ik naar mijn kettinkje, het enige waardevolle dat ik overigens heb (behalve mijn trouwring). Gelukkig had ik het beter in de greep dan de donkere hand van een onbekende. Het kettinkje brak bij het slotje en de onbekende verdween in de massa. Verbouwereerd en verontwaardigd moest ik dit wel even verwerken. De krabben van nagels stonden in mijn nek. Tja, zo gaat dat hier! Je moet dus altijd op je hoede zijn.

Ze rijden hier ook zo gek en met slecht onderhouden en zeer oude voertuigen. Toen we net de hoofdstraat opdraaiden zagen we een mooie personenauto keren op de weg, maar de remmen van een aanrijdende vrachtauto werkten niet ... hij probeerde te ontwijken maar knalde met flinke vaart tegen de achterkant aan en schampte ook een gele taxi die hen tegemoet kwam. Die werd ook geraakt, maar die reed gewoon door. Van een beetje blikshade zijn de meesten hier niet ondersteboven. Maar de eigenaar van de mooie personenauto was niet zo blij. We hoorden al snel een hevige woordenwisseling tussen de chauffeurs en de omstanders. Wat een toestanden!

Afijn... wij hebben onze boodschappen kunnen doen en danken God dat we weer zonder kleerscheuren thuis zijn gekomen.

Tussen de bedrijven door horen we berichten van zendelingen die in de Centraal Afrikaanse Republiek ten oosten van ons werken. Het is daar nog absoluut niet veilig, de meesten werken dan ook vanuit het veilige Kameroen aan hun bijbelvertaling totdat er betere tijden aanbreken.

Dit jaar is Sinco “director of discipline” voor de orde op de Rain Forest International School en daarnaast supervisor voor het onderhoud en de ICT. Niet dat hij daar veel voor hoeft te doen (denken we) maar hij is wel aanspreekpunt namens de directie.

Daarnaast geeft Sinco les aan grade 9 en grade 10 in Science. Dit wordt afgesloten met een internationaal examen aan het eind van dit jaar. In grade 11 en 12 geeft Sinco dit jaar de standaard natuurkunde en de AP natuurkunde (Amerikaans hoog niveau ook met een international examen). Tot slot heeft Sinco dit jaar ook een landbouwklas die hij deels gewoon lesgeeft, maar ook als een landbouw-onderneming wil opzetten om leerlingen aan den lijve (en financieel) te laten meemaken wat landbouw voorstelt. Ze gaan aan de slag met het opzetten van compostering, het verbouwen van gewassen en het houden van kippen. Daar moet nog heel wat voor gebeuren.

We hebben er zin in en houden u op de hoogte. Ons gebed is dat we dagelijks een zegen mogen zijn voor de leerlingen en indirect voor hun ouders zodat het bijbelvertaalwerk en al het andere werk hier in Kameroen en omgeving goede voortgang mag hebben. We zijn bijzonder dankbaar voor uw trouwe medeleven en vriendschap.

Hartelijke groet van Sinco en Roelie.

Rain Forest International School is in 1991 gestart door SIL/Wycliffe in Kameroen om international middelbaar onderwijs te verzorgen aan kinderen van zendelingen in West Centraal Africa - Kameroen en omliggende landen.

Info: www.rfis.org

Wij weten ons geroepen les te geven aan kinderen van zendelingen, zodat het werk in de stammen ongestoord door kan gaan.

Sinco en Roelie ter Maat - New Tribes Mission (gedetacheerd bij Wycliffe/SIL, Rain Forest International School, SIL—BP 1299, Yaoundé - Cameroon - Africa

Email: mail@sinco.nl Mobiel: +237 7795 2630

Giften kunt u belastingaftrekbaar overmaken op bankrekening 55.65.42.819 t.n.v. St. NTM Nederland o.v.v. Sinco en Roelie - code 15